

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

Aasaa, Fifth Mehl:

ਹਰਿ ਰਸੁ ਛੋਡਿ ਹੋਛੈ ਰਸਿ ਮਾਤਾ ॥

Forsaking the Lord's sublime essence, the mortal is intoxicated with false essences.

ਘਰ ਮਹਿ ਵਸਤੁ ਬਾਹਰਿ ਉਠਿ ਜਾਤਾ ॥੧॥

The substance is within the home of the self, but the mortal goes out to find it. ||1||

ਸੁਨੀ ਨ ਜਾਈ ਸਚੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਕਾਥਾ ॥

He cannot hear the true ambrosial discourse.

ਰਾਰਿ ਕਰਤ ਝੂਠੀ ਲਗਿ ਗਾਥਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

Attached to false scriptures, he is engaged in argument. ||1||Pause||

ਵਜਹੁ ਸਾਹਿਬ ਕਾ ਸੇਵ ਬਿਰਾਨੀ ॥

He takes his wages from his Lord and Master, but he serves another.

ਐਸੇ ਗੁਨਹੁ ਅਛਾਦਿਓ ਪ੍ਰਾਨੀ ॥੨॥

With such sins, the mortal is engrossed. ||2||

ਤਿਸੁ ਸਿਉ ਲੁਕ ਜੋ ਸਦ ਹੀ ਸੰਗੀ ॥

He tries to hide from the One who is always with him.

ਕਾਮਿ ਨ ਆਵੈ ਸੋ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਮੰਗੀ ॥੩॥

He begs from Him, again and again. ||3||

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਦੀਨ ਦਇਆਲਾ ॥

Says Nanak, God is merciful to the meek.

ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਕਰਿ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ ॥੪॥੨੨॥

As it pleases Him, He cherishes us. ||4||22||